

Številka: 06233-1/2016-108 22025
Datum: 16. 05. 2018

Na podlagi prvega odstavka 11. člena in petega odstavka 13. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljevanju: ZIntPK) je senat Komisije za preprečevanje korupcije (v nadaljnjem besedilu: komisija) na 15. seji dne 16. 05. 2018 sprejel naslednje

**UGOTOVITVE O KONKRETNEM PRIMERU
V ZADEVI NEDOVOLJENEGA LOBIRANJA OSEBE, KI PO ZIntPK NI UPRAVIČENA IZVAJATI DEJANJA
LOBIRANJA**

Ravnanje Dijane Madžarac, javne uslužbenke Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, s tem:

- (1) ko ni odklonila stika dne 30. 08. 2016, v Ljubljani, z Janezom Zemljaričem, na temo projekt Izolski otok;
- (2) ko ni prijavila komisiji Janeza Zemljariča, ki ni vpisan v register lobistov v skladu z 58. členom ZIntPK;

predstavlja kršitev drugega odstavka 69. člena in tretjega odstavka 71. člena ZIntPK.

OBRAZLOŽITEV:

A. UVODNA POJASNILA

Komisija za preprečevanje korupcije je:

- dne 25. 10. 2016 prejela zapis o lobističnem stiku, iz katerega izhaja, da je Janez Zemljarič dne 21. 10. 2016 poklical Gregorja Penča, podžupana Občine Izola, v zvezi z interesom za dogovore in usklajitvijo z Občino Izola glede prostorskega načrtovanja na področju ladjedelnice;
- dne 11. 10. 2016 prejela zapis o lobističnem stiku, iz katerega izhaja, da je Valter Miklavčič v imenu Janeza Zemljariča, dne 04. 10. 2016, poklical Gregorja Penča, podžupana Občine Izola, z namenom organizacije sestanka med Igorjem Kolencem, županom Občine Izola in Janezom Zemljaričem;
- dne 04. 10. 2016 prejela zapis o lobističnem stiku, iz katerega izhaja, da je Valter Miklavčič v imenu Janeza Zemljariča, dne 30. 09. 2016, poklical Gregorja Penča, podžupana Občine Izola z željo po pomoči pri izvedbi sestanka med Igorjem Kolencem, županom Občine Izola in Janezom Zemljaričem, zaradi pogovora o gradnji otoka pred Izolo in dogovora o lokacijah deponiranja izkopnega materiala ob gradnji drugega tira;
- dne 31. 08. 2016 prejela zapis o lobističnem stiku, iz katerega izhaja, da se je dne 30. 08. 2016, v prostorih Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, v Ljubljani, z Zdravkom Počivalškom, ministrom za gospodarski razvoj in tehnologijo, ter Evo Štravs Podlogari in Dijano Madžarac, uslužbenkama navedenega ministrstva, sestal Janez Zemljarič, kot predstavnik družbe Gorenje projekt, d.o.o. Tema sestanka je bila projekt Izolski otok;

¹ 15. septembra 2016 jo je Vlada RS imenovala za državno sekretarko na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo.

- dne 28. 07. 2016 prejela zapis o lobističnem stiku, iz katerega izhaja, da se je dne 27. 07. 2016, v prostorih Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, v Ljubljani, z Zdravkom Počivalškom, ministrom za gospodarski razvoj in tehnologijo, ter Evo Štravs Podlogar, uslužbenko navedenega ministrstva, sestal Janez Zemljarič, kot predstavnik družbe Gorenje projekt, d.o.o. Tema sestanka je bila projekt Izolski otok;
- dne 29. 04. 2016 prejela zapis o lobističnem stiku, iz katerega izhaja, da se je dne 26. 04. 2016, v prostorih Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, v Ljubljani, z Evo Štravs Podlogar, uslužbenko navedenega ministrstva, sestal Janez Zemljarič, kot predstavnik družbe ETI-PAR, d.o.o., z namenom seznanitve s projektom »Izola 00365«.

Janez Zemljarič se lobirancem ni izkazal s pooblastilom interesnih organizacij – družbe Gorenje projekt, d.o.o. in družbe ETI-PAR, d.o.o. Gre za osebo, ki ni vpisana v register lobistov, hkrati pa tudi ne sodi med zakonske izjeme.

Komisija je po uradni dolžnosti uvedla postopek ugotavljanja morebitne kršitve določb ZIntPK, ker iz prejetih zapisov o stiku z lobistom izhaja sum, da je za interesni organizaciji – družbo Gorenje projekt, d.o.o. in družbo ETI-PAR, d.o.o., nejavno vplivanje, brez izkazane pravne podlage, izvajal Janez Zemljarič, ki ni registriran lobist in ne spada pod izjeme, in sicer pri lobirancih – Zdravku Počivalšku, ministru za gospodarski razvoj in tehnologijo, Evi Štravs Podlogar in Dijani Madžarac, uslužbenkah navedenega ministrstva, ter Gregorju Periču, podžupanu Občine Izola.

B. DEJANSKO STANJE

B.1. Ugotovljena dejstva in okoliščine

- a) na zahtevo komisije so lobiranci Zdravko Počivalšek, Eva Štravs Podlogar in Dijana Madžarac, v dopisu št. 231-1/2016/5 (knjižen pod 06233-1/2016-8) z dne 27. 09. 2016, pojasnili:

ad 1) da je lobist Janez Zemljarič prišel z namenom predstavitve projekta »Izolski otok«, ki je v fazi idejne zasnove tj. v osnovni fazi, ki bo služila kot izhodišče za izvedbo projekta;

ad 2) da gre pri projektu »Izolski otok« in projektu »Izola 00365« za isti projekt, ki predstavlja priložnosti za potencialno obnovo mesta Izole in obalne regije s posebnim poudarkom na turističnem in gospodarskem oživljanju. Glede projekta polekajo dogovori na evropskem in državnem nivoju – konferenca Evropske investicijske banke, sestanek v Luksemburgu s predstavniki EIB (že decembra 2015 – krožno gospodarstvo) in je kandidat za takšno financiranje. Oblasti EU sedaj zahtevajo dejanski začetek projekta. V tej fazi bi bilo treba izdelati globalne načrte, izračun razvoja stroškov, razvoj časovnega načrta, smer upravljanja projekta, financiranje za nabavo zemlje na obali globalnega načrta, itd.;

ad 3) da so na ministrstvu prejeli pobudo Janeza Zemljariča za predstavitev projekta;

ad 4) da je Janez Zemljarič na sestanku v aprilu 2016, ki je potekal ob prisotnosti Eve Štravs Podlogar, pustil vizitko, na kateri je pri njegovi kontaktni številki navedena gospodarska družba ETI-PAR, d.o.o. Glede na navedeno so v zapisu o lobističnem stiku navedli, da lobira za konkretno družbo. Na naslednja dva sestanka (v juliju in avgustu 2016) je Janez Zemljarič s seboj prinesel mapo, v kateri je bila predstavitev projekta »Izolski otok«. Glede na dejstvo, da je bila na mapi navedba gospodarske družbe Gorenje projekt d.o.o., so v zapisu o lobističnem stiku navedli, da lobira za konkretno družbo;

ad 5) da Janez Zemljarič poslovnega sodelovanja v obeh družbah ni podrobneje pojasnil. Na ministrstvo je bil sprejet na podlagi najave in prošnje, da želi predstaviti projekt »Izolski otok«. Ob sprejemu so na podlagi predložene vizitke in mape, v kateri je bila predstavitev projekta, sklepali, da je zakoniti zastopnik teh interesnih organizacij. Od Janeza Zemljariča niso zahtevali, da predloži pooblastilo interesne organizacije, za katero je opravljal dejanja lobiranja;

ad 6) da uradnega zaznamka oziroma zapisnika o sestankih niso sestavili.

Naknadno so Zdravko Počivalšek, Eva Štravs Podlogar in Dijana Madžarac, v dopisu št. 231-1/2016/7 (knjižen pod št. 06233-1/2016-15) z dne 18. 10. 2016, še pojasnili:

ad 7) da ministrstvo pri projektu ne sodeluje, je pa Janezu Zemljariču omogočilo predstavitev projekta. V zvezi z navedenim projektom ministrstvo nima pristojnosti odločanja glede financiranja oziroma uporabe evropskih sredstev;

ad 8) da od Janeza Zemljariča identifikacije niso posebej zahtevali, ker je bil prisotnim poznan.

Na zahtevo komisije sta Eva Štravs Podlogar, v dopisu št. 020-3/2017/16 (knjižen pod št. 06233-1/2016-32) z dne 30. 01. 2017, in Zdravko Počivalšek, v dopisu št. 231-2/2017-2 (knjižen pod št. 06233-1/2016-34) z dne 01. 02. 2017, še pojasnila:

ad 9) da Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo ni partner v nastajanju projekta Gorenje Izola 00365, niti v zvezi z zadevnim projektom ni bila imenovana nobena delovna skupina.

- b) v zvezi s prejetim dopisom komisije, št. 06233-1/2016-6 z dne 19. 09. 2016, se je dne 28. 09. 2016, v prostorih komisije oglašil Janez Zemljarič in povedal, da je pred petimi leti začel s predmetnim projektom, o katerem je tudi Občina Izola imela dolgoletne ambicije. Z lastniki zemljišč, kjer naj bi se predviden kompleks gradil, so formirali podjetje - Urbana prenova Izola d.o.o. Iskali so rešitve za sanacije oziroma druge programe, ker so zemljišča propadala, in tako našli velik turistični program. Z Občino Izola so sklenili posebno pogodbo, nato pa začeli iskati zvezo z Vlado RS. Informirali so državnega sekretarja Metoda Dragonjo. Nato se je imenovala skupina, katere člani za stike so bili imenovani Zdravko Počivalšek, Eva Podlogar Štravs in Dijana Madžarac. Vlado potrebujejo zaradi pomoči - poročstva. Podjetje Gorenje bo plačal en del stroškov za študij, zato so sklenili pogodbo z njimi. Namen je, da podjetje Gorenje najprej sklene pogodbo z Vlado RS, nato pa še z Evropsko skupnostjo. Občina Izola ima v zadnjem času pomisleke, da je projekt prevelik za njih.
- c) na podlagi zahteve komisije po 72. členu ZInPK je Janez Zemljarič dne 30. 09. 2016 podal izjavo na zapisnik, št. 06233-1/2016-9, in sicer:

ad 1) da se je njegov kontakt s partnerji v Izoli začel v letih 2007 in 2008, ko se je zbrala ekipa direktorjev, ki so bili deloma v finančnih težavah, in izvajalcev. Ustanovili so Družbo za urbano prenavo, ki se je kasneje preimenovala v Projekt Obala Izola d.o.o.;

ad 2) da so bili povezani z občinskim svetom Občine Izola. Z Občino Izola so podpisali pismo o nameri in s tem določili skupni namen, da pridobijo investitorja in upravljavca, formirajo skupno podjetje - Projekt Obala Izola d.o.o., ki bo vodilo vse aktivnosti na območjih degradiranega industrijskega območja nekdanje ladjedelnice, tovarne Delamaris, avtokampa Jadranka in zalednih zemljišč;

ad 3) da so se po ustanovitvi intenzivno nadaljevala obsežna dela za uresničitev zastavljene naloge. Navezali so stike in začeli sodelovati z Evropsko skupnostjo v Bruslju, EIB, Ministrstvom za finance. Po zamenjavi Metoda Dragonje pa še z Ministrstvom za gospodarski razvoj in tehnologijo, ker je bil projekt prenesen iz nepristojnega na pristojno ministrstvo tj. Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo in Občino Izola;

ad 4) da je bil pripravljen okvirni projekt, ki naj bi prinesel možnost za 1400 novih postelj, 1400 novih delovnih mest, nekaj 100 stanovanjskih možnosti za turizem in 50000 novih turistov na leto. Na željo

mnogih organizacij je bil v projekt vključen tudi predlog za izgradnjo otoka za turistične aktivnosti, ki bi ga gradili z izkopaninami pri gradnji bodočih tunelov, ki so predvideni;

ad 5) da Občina Izola še ni sprejela nobenega odloka v zvezi s predmetnim kompleksom;

ad 6) da so se med vsemi možnimi ponudniki za investitorje postopoma odločili za tesnejše sodelovanje, v začetku z Gorenje Projektom, nato pa še z [REDACTED]. Ti so spremljali njihove pogovore z mnogimi strankami in pripravili najkonkretnije predloge za realizacijo projekta. Glede na napredek v pripravljanih ocen in idejnih zasnov ter dokumentov in finančnih dogovorov so vzpostavili tudi kontakte z Ministrstvom za gospodarski razvoj in tehnologijo. Po njegovih besedah so bili ti razgovori zelo konkretni, brez zahtevkov po financiranju, vendar so morali ministrstvo seznaniti kot pristojni organ, ker ima tam tudi svoje zemljišče in tudi vrsto zakonskih pristojnosti (npr. soglasje za gradnjo otoka);

ad 7) da je na Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo prišel kot direktor podjetja Obala Izola Projekt d.o.o. in da za družbo ETI – PAR d.o.o. ni opravljal nobenih aktivnosti.

d) na podlagi vpogleda v evidenci AJPES in GVIN je bil pridobljen podatek o tem, da:

ad 1) ima Janez Zemljarič del lastniškega deleža v družbi ETI – PAR d.o.o. (50 %), ni pa imel oziroma nima položaja zakonitega zastopnika te gospodarske družbe. Kot zakonita zastopnica je navedena Irenka Erjavec;

ad 2) je Janez Zemljarič zakoniti zastopnik podjetja URBANA PRENOVA IZOLA, družba za investicije, d.o.o.;

ad 3) je bil dne 12. 12. 2016 izdan sklep opr. št. Srg 2016/53067 o izbrisu subjekta PROJEKT OBALA IZOLA, družba za upravljanje, d.o.o., iz sodnega registra. Subjekt je bil z dnem izdaje navedenega sklepa tudi izbrisan iz registra. Zakoniti zastopnik subjekta je bil Janez Zemljarič;

ad 4) sta osebi, pooblaščenici za zastopanje družbe GORENJE PROJEKT, inženiring, d.o.o., Ante Bračić (kot prokurist) in Uroš Razdevšek (kot direktor).

e) Iz javno dostopnih člankov izhajajo naslednja dejstva:

ad 1) spletna stran <http://www.finance.si/8848727/Zemljarič-Kocijancic-Isajlovic-old-boysi-so-v-polnem-pogonu>:

- Zdravko Počivalšek, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo je komentiral predmetni stik z besednimi zvezami: »Pustite to, ni pomembno«, »Jaz se srečam z vsemi, ki imajo kakšno zanimivo idejo. Rdečimi, črnimi, belimi, zelenimi«, »Vsakega poslušam«, »Ni nič pomembnega«, »Z neko idejo sem se seznanil«.
- komentar službe za stike z javnostjo na dotičnem ministrstvu je, da je Janez Zemljarič prišel vprašati ali bi imeli Izolski otok. Nič konkretnega ni bilo, ne kdo bi to izvajal, ne kako bi se zaprla konstrukcija, nobenih podrobnosti. Zemljarič se je predstavil kot zastopnik družbe Gorenje projekt, kot so tudi zapisali v prijavi lobističnega stika.
- Gorenje projekt zanika, da bi najeli Zemljariča in da podrobnosti projekta pod imenom Izolski otok ne poznajo. Z načrtovanjem aktivnosti na tem območju so bili seznanjeni pred tremi leti, saj jih je s poslovnega vidika zanimala predvsem morebitna izvedbena faza projekta. Dokler je projekt v razvojni fazi jih kot tak ne zanima, bodo pa zainteresirani, če bi prišlo do izvedbe projekta.

ad 2) spletna stran <http://www.reporter.si/slovenija/kaj-je-nekdanji-%C5%A1ef-udbe-janez-zemljari%C4%8D-lobiral-pri-ministru-zdravku-po%C4%8Dival%C5%A1ku/63939>:

- Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo je podalo pojasnilo, da je Janez Zemljarič predstavil idejo in predlog za razvoj turistične ponudbe v eni od turističnih destinacij Republike Slovenije. Ministrstvo namreč prisluhne in preuči vsak prispevek, predlog, idejo državljanov RS, ki bi lahko prispevala k še nadaljnjemu razvoju turistične panoge, gospodarstva kot celote in ne nazadnje prispevale k še večji gospodarski rasti.

ad 3) spletna stran [:](https://www.finance.si/8849232/Pod-lupo-Petre-Sovdat-Zemljarič-Korošec-Gorenje-in-Izola?cctest&)

- Družba Gorenje Projekt je podala pojasnilo, da Janez Zemljarič nima nobene pogodbe z njimi, prav tako tudi nobenega pooblastila.
- Marjan Korošec (ki ni zaposlen v Gorenje Projektu, medsebojni pogodbeni odnos pa je poslovna skrivnost obeh partnerjev) je podal pojasnilo, da je bil to izključno njegov projekt, je pa družba Gorenje Projekt izrazila zanimanje zanj. Z Zemljaričem sta se pogovarjala, vendar ta ni delal pri projektu, njegov projekt je bil morda delček njihovega. Zemljariču je, ker ga je zanimalo, kaj želijo predstaviti Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo, predal v beli mapi natiskan dokument.

f) na zahtevo komisije je Občina Izola v dopisu, št. 3505-3/2017-3 (knjižen pod št. 06233-1/2016-30) z dne 26. 01. 2017, pojasnila:

ad 1) da Občina Izola oziroma Občinski svet Občine Izola ni sprejel nobenega prostorskega akta (npr. OPPN) niti ni pričel z nobenimi pripravljalnimi ali predhodnimi postopki za tovrstni akt. Prav tako nihče izmed funkcionarjev ali uslužbencev Občine Izola ni imel nobenih stikov glede projekta »Izolski otok« oziroma z g. Zemljaričem na to temo;

ad 2) da ideja o gradnji umetnega otoka sega že v devetdeseta leta. Vlada RS je to idejo oziroma koncept vpisala tudi v prostorsko strategijo Slovenije. V osnovi je bila ideja umetnega otoka pred izolsko obalo vedno vezana kot »deponija« izkopanega materiala iz naslova gradnje avlocestnega tunela Markovec in predorov drugega tira Koper – Divača. Iz teh projektov naj bi nastajal gradbeni material – izkapanine, ki bi jih država odlagala v morje pred Izolo in tako bi nastal nov umetni otok. Do konkretne prostorske umestitve nikoli ni prišlo, Republika Slovenija za ta objekt ni sprejela DLN (državnega lokacijskega načrta) ali drugega akta. Postavitev objektov v in na morju je v izključni pristojnosti države, zato bi se lobiranje za tovrstni projekt lahko zgodilo zgolj na državni upravi, pri organih, ki so za to neposredno in posredno pristojni;

ad 3) da sta Občino Izola, septembra 2015, obiskala Janez Zemljarič in [redacted] iz podjetja Gorenje projekt d.o.o., ki sta se zanimala za stanje območja bivše tovarne Delamaris (nekoč v lasti gradbenega podjetja Vegrad, sedaj pa v lasti družbe Heta) in bivše ladjedelnice (nekoč v lasti gradbenih podjetij Kraski zidar in Konstruktor Maribor, sedaj v lasti Družbe za upravljanje terjatev bank). Stališče občine je v vseh primerih, ko gre za zemljišča v zasebni lasti, načelno, javno in transparentno – kdorkoli, ki se želi pogovarjati o območjih v zasebni lasti, se mora pred občino izkazati s pooblastilom lastnika zemljišča, da se s tem strinja in da sogovorniku daje pooblastilo za razgovore o njegovi lastnini. Imenovana pooblastil lastnikov območij Delamaris in ladjedelnice nista imela, zato je bila vsebina pogovora zgolj informativne narave. Župan mag. Igor Kolenc je povedal, da Občina Izola na omenjenih področjih ne izvaja nobenih aktivnosti, da se ne pripravljajo nobeni prostorski načrti in da lastniki do sedaj niso podali nobene pobude za spremembe veljavnih prostorskih aktov ali za sprejem novih prostorskih aktov. Občina Izola šteje območje bivše tovarne Delamaris in ladjedelnice kot degradirani industrijski območji in upa v bodoče na aktivnejšo in bolj konstruktivno držo lastnikov. V skladu s strateškimi smernicami Občine Izola in splošno zaznano željo izolske javnosti naj bi to območje v prihodnosti imelo pretežno turistični značaj, predvsem pa Občina Izola od sedanjih (in tudi bodočih) lastnikov zahteva zavezo po določitvi 25 metrskega javnega

- priobalnega pasu, ki bi bil namenjen promenadi in bi povezoval sedanjo obalno promenado skozi Izolo do območja avtokampa in območja Ruda in naprej po obalni cesti proti Kopru;

ad 4) da imenovana nista lobirala niti poskušala vplivati v korist kogarkoli, saj sta tudi sama potrdila, da nista investitorja in ne prihajata v imenu lastnikov, ampak ju samo zanima, kaj se trenutno dogaja na omenjenem področju in kaj bi se tam lahko naredilo oziroma zgradilo. Župan jima je pojasnil, da Občina Izola še nima jasnih določil, kaj bi na teh območjih dovolila zgraditi, saj ni bila pripravljena nobena konkretna urbanistična preverba, prav tako sedanji lastniki niso podali nobene vloge za pričetek kakršnegakoli prostorskega postopka;

ad 5) da po tem srečanju na občini ni bilo nadaljnjih obiskov Janeza Zemljariča ali kogarkoli s strani podjetja GORENJE PROJEKT d.o.o.

Naknadno je Občina Izola v dopisu, št. 3505-3/2017-4 (knjižen pod št. 06233-1/2016-33) z dne 31. 01. 2017, še pojasnila:

ad 1) da se je Janez Zemljarič oglasil na občini glede projekta ureditve območja ladjedelnice ter bivše tovarne Delamaris. Projekt je bil informativno predstavljen tudi na neformalnem srečanju (ni bila seja občinskega sveta) vseh izolskih občinskih svetnikov in svetnic leta 2011 oziroma 2012. Predmetni sestanek je bil izključno informativne – predstavitvene narave in se na njem ni sprejelo nobenih sklepov, odločitev ali drugih zavez v zvezi s tem projektom zaradi razlogov, ker Janez Zemljarič in njegova podjetja niso lastniki zemljišč, z lastniki (Heta in DUTB) nima pooblastila za zastopanje ali drugega dokumenta, s katerim bi se lahko upravičeno predstavil kot zastopnik »projekta revitalizacije« in da vse do tega trenutka nikoli ni bil predstavljen realni investitor, ki bi v območje vlagal denar. Ker vsi ti pogoji niso bili izpolnjeni, predvsem pa ker nihče nikoli ni pripeljal ali predstavil investitorja v projekte, se je občinski svet odločil, da se sicer seznanji z razmišljanjem Janeza Zemljariča in podjetja LUZ iz Ljubljane, ki je pripravilo nekatere urbanistične simulacije, da pa se v nadaljevanju ne opredeljuje, dokler se občinskemu svetu ne bo predstavil realni investitor in plačnik izdelave novega prostorskega načrta – OPPN. Do takrat tudi Občina Izola ne bo pričela s postopkom spremembe prostorskih aktov za obravnavno območje bivše tovarne Delamaris in ladjedelnice. Vse do tedaj se stanje v konkretni zadevi ni spremenilo in že nekaj let stoji nespremenjeno;

ad 2) da občinskemu svetu Občine Izola, kot kolektivnemu organu, tako imenovani projekt »Izolski otok« ni bil nikoli predstavljen.

- g) na zahtevo komisije je Ministrstvo za finance v dopisu, št. 060-8/2017-2 (knjižen pod št. 06233-1/2016-31) z dne 31. 01. 2017, pojasnilo:

ad 1) da je dne 14. 09. 2016 na ministrstvu prišlo do lobiranja s strani [redacted] [redacted] [redacted] pri Energygor, d.o.o., o čemer so obvestili tudi komisijo. Kot prilogo je predložilo kopijo izpolnjenega obrazca in Predstavitev projekta Gorenje – Izola 00365.

- h) na zahtevo komisije je Metod Dragonja² v dopisu z dne 02. 02. 2017 (knjižen pod št. 06233-1/2016-35) pojasnil:

ad 1) da pri projektu »Izolski otok« ni imel nobenih slikov, so ga pa kontaktirali predstavniki družbe Gorenje projekt d.o.o., na temo projekt urbane komasacije v mestu Izola. Janez Zemljarič je večkrat poskušal vzpostaviti zvezo z njim, med opravljanjem funkcije državnega sekretarja na Ministrstvu za finance, na temo problematike urbane prenove Izole. Vztrajno je poskušal vzpostaviti telefonski stik preko tajništva, zato je ob priliki prevzel klic in mu pojasnil, da ministrstvo ni pristojno za tovrstne aktivnosti. Glede na to, da gre za projekt, ki ima turistično vsebino in je vezan na urbano okolje, ga je usmeril na ministra za

² Od 18. 12. 2014 do 14. 07. 2016 je opravljal funkcijo državnega sekretarja na Ministrstvu za finance.

gospodarski razvoj in tehnologijo, ki je pristojen za turizem, v zvezi s problematiko zložbe zemljišč pa na ministrstvo za okolje in prostor. S tem je bila njegoa komunikacija z njim zaključena. Zatem je še nekajkrat poskušal vzpostaviti stik preko tajništva, vendar se na pozive ni odzval;

ad 2) da je enako stališče zavzel in pojasnil tudi predstavniku družbe Gorenje Projekt d.o.o., ki se je obrnil na ministrstvo;

ad 3) lobističnih stikov z nobeno od navedenih oseb ni prijavil, ker je zavzel jasno stališče, da ministrstvo ni pristojno za tematiko in da pri tovrstnih pobudah ne more sprejemati nobenih odločitev oziroma stališč. Nobena od teh aktivnosti tudi ni bila obravnavana v strokovnih službah ali pri funkcionarjih ministrstva, niti ni ministrstvo zavzelo s tem v zvezi kakršnihkoli stališč ali določitev. Ocenil je, da v danem primeru ni šlo za vplivanje na odločitve organa, ker tovrstne odločitve niso v njegovi pristojnosti.

i) na zahtevo komisije je družba Gorenje Projekt d.o.o. v dopisu z dne 06. 02. 2017 (knjižen pod. št. 06233-1/2016-36) pojasnila:

ad 1) da ni nobeni fizični in/ali pravni osebi poverila pooblastila oziroma ni sklenila drugega pravnega posla za opravljanje katerikoli dejanj vplivanja pri državnih organih, organih lokalnih skupnosti oziroma nosilcih javnih pooblastil;

ad 2) da posamezniku Janezu Zemljariču ni podelila pooblastila, vezanega na opravljanje dejanj vplivanja pri državnih organih, organih lokalnih skupnosti oziroma nosilcih javnih pooblastil, z namenom vplivanja na projekt Izolski otok;

ad 3) da ni bila v stiku z Janezom Zemljaričem glede projekta Izolski otok in da je bila z dejstvom, da naj bi slednji lobiral v njenem imenu, seznanjena iz medijev.

j) na obvestilo komisije, št. 06233-1/2016-44 z dne 18. 10. 2017, je Gregor Perič, podžupan Občine Izola, v dopisu št. 06233-1/2016-55 z dne 06. 11. 2017, pojasnil:

ad 1) da je dne 21. 10. 2016 prejel telefonski klic, katerega klicatelj se je identificiral kot Janez Zemljarič. Imenovani je prosil za pomoč pri organizaciji sestanka s predstavniki občine glede uskladitve oziroma dogovora glede razvoja območja Delamarisa. V kratkem pogovoru mu je ponovil stališče župana Občine Izola, da bo izvedel pogovore glede območja Delamarisa – ladjedelnice le z lastniki teh nepremičnin. Stik je odklonil in zaključil. V zapisu o lobističnem stiku z dne 21. 10. 2016 je stik uvrstil v kategorijo vpliva na sprejem predpisov in splošnih aktov, kljub temu, da se z Janezom Zemljaričem o sprejemanju prostorskih aktov nista pogovarjala, saj je prosil le za sestanek z županom. Ker stik ni imel posledice v tem, da bi vplival na odločanje organov lokalne skupnosti, predvideva, da v tem primeru ni šlo za lobiranje po določbah ZIntPK. Nadalje je pojasnil, da Janeza Zemljariča, razen kot medijsko prepoznavnega lobista, ne pozna. Z njim ni bil ne prej ne potem v stikih. Glede na to, da je šlo za nenapovedan telefonski klic, pred pogovorom ni mogel preveriti ali je posameznik vpisan v register lobistov ali pa dejavnost izvaja na podlagi določb ZIntPK, ki govorijo o izjemah. Stik je odklonil. Meni, da mu je bilo z načinom pristopa onemogočeno izvajanje določb ZIntPK o predhodni preverbi. Po pogovoru je izpolnil obrazec, saj je želel poročati o stiku, kot to določa drugi odstavek 71. člena ZIntPK. Po tem dogodku je na svoj mobilni telefon prejel še nekaj klicev s strani Valterja Miklavčiča, vendar se nanje ni oglašil. Dodal je še, da se s področjem prostorskega razvoja ne ukvarja in za to nima pooblastil. Na primeru območja Delamarisa se je tudi prvič srečal z lobističnimi aktivnostmi.

B.2 O izjasnitvi Dijane Madžarac

Dijana Madžarac je v okviru postopka, ki ga vodi komisija pod št. 06233-1/2016, podala dne 27. 12. 2017 izjasnitev na osnutek ugotovitev o konkretnem primeru. Meni, da je stališče komisije nepravilno, dejansko

stanje pa zmotno in nepopolno ugotovljeno. Sestanka, katerega vsebine predhodno ni poznala, se je udeležila po navodilu ministra za gospodarski razvoj in tehnologijo, zato stika z Janezom Zemljaričem, ki ni prihajal k njej na obisk, nikakor ni mogla odkloniti. Meni, da ni bila v vlogi lobiranca, tudi če bi šlo za lobiranje, in da posledično tudi ni podala samostojne prijave na obrazcu. Zapis o lobističnem stiku je za vse udeležence sestanka pripravila oseba, zaposlena v kabinetu ministra in jo prosila, da se podpiše na koncu obrazca. Izpostavlja, da komisija ni ugotavljala v imenu in za račun katere interesne organizacije je Janez Zemljarič v resnici predstavljal idejo o projektu Izolski otok, ali njegovo ravnanje izpolnjuje elemente lobističnega stika, in ali je posameznik deloval v imenu in za račun interesne organizacije, v kateri je bil zakoniti zastopnik. Pojasnjuje, da ni bila imenovana nobena skupina za predmetni projekt, v kateri naj bi sodelovala z Janezom Zemljaričem. Komisiji očita, da ji ni omogočila prisotnosti ob razgovorih oziroma zbiranju dokaznega gradiva ter da ji ni bila dana možnost aktivne udeležbe pri ključnih procesnih dejanjih postopka, ki so vodila do izdaje osnutka ugotovitev. V nadaljevanju še izpostavlja, da je komisija opravila dva razgovora z Janezom Zemljaričem, medtem ko njej ni omogočila, da aktivno sodeluje pri navedenih dejanjih postopka tj. da sodeluje pri zaslišanju posameznika. Meni, da je komisija s tem, ko je svoje ugotovitve v pomembnem delu oprla prav na informacije, ki jih je pridobila od Janeza Zemljariča, kršila načelo zaslišanja stranke po Zakonu o splošnem upravnem postopku oziroma načelo enakega varstva pravic po Ustavi RS.

Komisija glede navedb Dijane Madžarac dodatno pojasnjuje, da je namen zakonske regulacije lobiranja v ZIntPK krepiti transparentnost vplivov na formalne centre odločanja. Za doseg tega namena, zakon lobirancem in lobistom nalaga določene obveznosti, med katerimi je tudi dolžnost identifikacije lobista in prijava prepovedanih ravnanj lobistov. Komisija pojasnjuje, da ima vsak funkcionar, uradnik na položaju ali drug javni uslužbenec pravico sprejeti lobistični stik, vendar mora pred tem preveriti: 1) ali gre za registriranega lobista (register je dostopen na www.kpk-rs.si) ter zahtevati, naj mu predloži pooblastilo interesne organizacije, za katero lobira. Če lobist tega pooblastila nima, mora lobiralec stik zavrniti; 2) ali gre za neregistriranega lobista in prav tako zahtevati, naj mu predloži pooblastilo interesne organizacije, za katero lobira. Če ugotovi, da neregistrirani lobist poskuša lobirati za "tretjo" interesno organizacijo, je lobiralec takšen stik dolžan zavrniti in o tem poročati komisiji. Poleg navedenega ima lobiralec dolžnost zavrniti stik z osebo, če poskuša lobirati posameznik, ki ne izpolnjuje zakonskih pogojev oziroma ni lobist, izkazuje pa namero lobirati za interesno organizacijo. Zakon torej določa lobirancem pravila pri sprejemu in zavrnitvi stika z lobistom, ki pa v konkretnem primeru niso bila upoštevana. Bistveno je, da določen stik kot lobističen prepozna lobiralec in primerno ukrepa. Lobiralec je dolžan o vsakem stiku z lobistom, ki ima namen lobirati, sestaviti zapis, v katerem navede naslednje podatke: osebno ime, podatek, ali se je identificiral v skladu z določbami ZIntPK, področje lobiranja, ime interesne organizacije ali druge organizacije, za katero lobira lobist, navedba morebitnih prilog, datum in kraj obiska lobista ter podpis lobiranca. Pri posredovanju zapisa o lobističnem stiku ni bistveno, ali je z enim zapisom posredovanih več stikov, ali pa je vsak stik posredovan na svojem zapisu. Kadar se z enim zapisom poroča o več stikih, se s tem zmanjšujejo administrativne ovire.

Komisija je pri opravljanju nalog nadzora ugotovila, da je bil namen stika lobistične narave in da se je vplivalo v imenu in za račun interesne organizacije, vendar posameznik, ki je izvajal nejavno vplivanje, ni bil vpisan v register lobistov in ne izvzet iz obveznosti registracije na podlagi četrtega odstavka 58. člena ZIntPK. Kot je navedla Dijana Madžarac v dopisu št. 231-1/2016/7 (knjižen pod št. 06233-1/2016-15) z dne 18. 10. 2016, je Janeza Zemljariča poznala, in torej vedela oziroma bi morala vedeti s kom vzpostavlja stik. Prav tako je komisiji posredovala zapis o lobističnem stiku, v katerem je kot interesno organizacijo navedla družbo Gorenje projekt d.o.o. Ob tem komisija izraža pomisleke, zakaj je bila na zapisu navedena konkretna interesna organizacija, če zanjo posameznik ni lobiral; zakaj se je posameznik kar trikrat zgledil na istem ministrstvu in bil tudi sprejet, če je le-to nepristojno; zakaj je Dijana Madžarac poročala o lobističnem stiku, če ministrstvo ne sodeluje in ne odloča pri konkretnem projektu in meni, da ni bila v vlogi lobiranke; zakaj Dijana Madžarac v posredovanih dopisih (št. 06233-1/2016-8 z dne 29. 09. 2016 in št. 06233-1/2016-15 z dne 19. 10. 2016) komisiji ni pojasnila v kakšni vlogi se je udeležila sestanka? Komisija je v konkretnem primeru upoštevala podatke iz prijav lobističnih zapisov (kljub kasnejšim dopisom

lobirancev, da v zvezi s predmetnim projektom nimajo pristojnosti) in pojasnila lobirancev iz dopisa št. 231-1/2016/5 (knjižen pod 06233-1/2016-8) z dne 27. 09. 2016, da glede projekta potekajo dogovori na evropskem in državnem nivoju. Po mnenju komisije predstavlja ministrstvo državni nivo.

Glede sodelovanja v postopku pa komisija pojasnjuje, da je obravnavano osebo z dopisom št. 06233-1/2016-42 z dne 22. 11. 2017 seznanila z dokaznim gradivom, omogočila pridobitev fotokopij ter vpogled v spis in podajo navedb, pojasnil, dokazov, izjav. Tekom postopka se je Janez Zemljarič, zaradi posredovanega poziva za izjasnitev št. 06233-1/2016-6 z dne 19. 09. 2016, zglasil v prostorih komisije. O vsebini sestanka je bil narejen uradni zaznamek. Naknadno dne 30. 09. 2016 je Janez Zemljarič podal izjavo o dejstvih in okoliščinah lobističnih slikov, in sicer osebno, v prostorih komisije. Komisija pojasnjuje, da pri izvedbi obeh opravil ni šlo za izpraševanje posameznika ali za narok oziroma sejo, na katero bi vabila obravnavane osebe, ampak zgolj za podajo izjave oziroma pojasnil. Dijana Madžarac je bil dne 08. 12. 2017 vročen osnutek ugotovitev o konkretnem primeru. Po mnenju komisije ji je bila, v skladu z načelom zaslišanja stranke, dana možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev.

Glede dokazne ocene, ki se med drugim opira tudi na izpoved Janeza Zemljariča, pa komisija meni, da je njena dolžnost in pravica, da pretehta posamezne izjave in dokaze ter izvede oceno. Poleg tega komisija še izpostavlja, da Dijana Madžarac tekom celotnega postopka ni predlagala izvedbe nobenega dokaza in predložila nobene listine oziroma dokazila.

C. RELEVANTNO PRAVO

ZIntPK v 14. točki 4. člena določa, da je »lobiranje« delovanje lobistov, ki za interesne organizacije izvajajo nejavno vplivanje na odločanje državnih organov in organov lokalnih skupnosti ter nosilcev javnih pooblastil pri obravnavi in sprejemanju predpisov in drugih splošnih aktov, pa tudi na odločanje državnih organov in organov ter uprav lokalnih skupnosti, ter nosilcev javnih pooblastil o drugih zadevah, razen tistih, ki so predmet sodnih in upravnih postopkov ter postopkov, izvedenih po predpisih, ki urejajo javna naročila, in drugih postopkov, pri katerih se odloča o pravicah ali obveznostih posameznikov. Za dejanje lobiranja šteje vsak nejavni stik lobista z lobiranci, ki ima namen vplivati na vsebino ali postopek sprejemanja prej navedenih odločitev.

Skladno s 15. točko 4. člena ZIntPK je »lobist oziroma lobistka« oseba, ki opravlja dejanja lobiranja in je vpisana v register lobistov ali oseba, ki opravlja dejanja lobiranja in je zaposlena v interesni organizaciji, za katero lobira oziroma je zakoniti zastopnik ali izvoljeni predstavnik te interesne organizacije.

Po 16. točki 4. člena ZIntPK so »lobiranci oziroma lobiranke« (v nadaljnjem besedilu: lobiranci) funkcionarji in javni uslužbenci v državnih organih in organih lokalne skupnosti ter pri nosilcih javnih pooblastil, ki odločajo ali sodelujejo pri obravnavi in sprejemanju predpisov in drugih splošnih aktov ter odločitev iz 14. točke tega člena, s katerimi z namenom lobiranja komunicira lobist.

17. točka 4. člena ZIntPK določa, da so »interesne organizacije« pravne osebe zasebnega prava in druge pravno urejene oblike združevanja fizičnih ali pravnih oseb, v imenu in na račun katerih lobist opravlja dejavnost lobiranja.

Skladno z 58. členom ZIntPK (vpis v register) lahko dejanja lobiranja izvaja domača ali tuja fizična oseba, ki je vpisana v registru lobistov v Republiki Sloveniji, ki ga vodi komisija. Vpis v register je pogoj za pričetek izvajanja lobiranja. Za pravno osebo lahko izvajajo lobiranje samo fizične osebe, ki so vpisane v register lobistov v Republiki Sloveniji. Lobisti se vpišejo v register, ki vsebuje naslednje podatke: osebno ime lobista, davčno številko, naslov, kamor želi prejemati obvestila in vabila iz drugega odstavka 67. člena tega zakona, firmo oziroma ime in sedež gospodarske družbe, samostojnega podjetnika, ali interesne organizacije, če je lobist pri teh zaposlen, ter področja, glede katerih je registriral interes. Ne glede na določbe tega zakona, se oseba, ki lobira za interesno organizacijo, v

kateri je zaposlena, za ta namen ni dolžna vpisati v register lobistov. Enako velja za zakonitega zastopnika ali izvoljenega predstavnika interesne organizacije.

Skladno z 69. členom ZIntPK se mora lobist lobirancem identificirati in pokazati pooblastilo interesne organizacije za lobiranje v določeni zadevi. Navesti mora tudi namen in cilj, zaradi katerega lobira. Lobiranci lahko privolijo v stike z lobistom samo po predhodni preveritvi, ali je lobist vpisan v register lobistov, razen izjem, določenih v četrtem odstavku 58. člena tega zakona.

Prvi odstavek 71. člena ZIntPK določa, da če lobist ne ravna v skladu s prejšnjim členom ali če ni vpisan v register lobistov v skladu z 58. členom, ga lobiraneec v roku desetih dni od poskusa lobiranja prijavi komisiji. Drugi odstavek 71. člena določa, da so lobiranci dolžni komisiji prijaviti stike iz četrtega odstavka 58. člena, kadar ti stiki potekajo na nejasen način. Tretji odstavek 71. člena ZIntPK določa, da če lobiranci ocenijo, da so stiki iz prejšnjega odstavka nezakoniti ali v nasprotju z namenom tega zakona, so jih lobiranci dolžni zavrniti in o tem obvestiti komisijo.

Glede na Sistemsko pojasnilo (SP 03/2011) je med druge zadeve mogoče šteti vplivanje na tiste odločitve organov, ki jih urejajo posamezni področni zakoni ali podzakonski akti in ki ne sodijo v področje sprejemanja predpisov na eni strani oziroma upravne in sodne postopke na drugi strani. Najpomembnejše druge zadeve, o katerih odločajo ministri posameznega ministrstva, so navedeni v področni zakonodaji. Zakon o državni upravi (Uradni list RS, št. 113/05 – uradno prečiščeno besedilo, 89/07 – Odl. US, 126/07 – ZUP-E, 48/09, 8/10 – ZUP-G, 8/12 – ZVRS-F, 21/12 in 47/13) določa zgolj delovna področja posameznih ministrstev. Med najpomembnejše druge zadeve ministrstva goolovo sodijo programi, načrti dela, usmeritve za delo in podobno, na podlagi katerih se izvajajo številne druge zadeve. Druge zadeve organov in uprav lokalnih skupnosti je mogoče najti v Zakonu o lokalni samoupravi, v drugi zakonodaji, ki lokalnim skupnostim nalaga izvajanje določenih nalog, predvsem pa v podzakonskih aktih, npr. statutih občin itd.

Lobiranje v postopkih odločanja "o drugih zadevah" je potrebno v vsakem primeru posebej ugotavljati, upoštevaje dejansko stanje in kontekst odločanja, tako na nivoju odločevalca in njegovega statusa lobiranca kot same narave in namena odločanja, na drugi strani pa tudi glede na ravnanje lobista, njegov namen in naravo interesa, ki ga zastopa.

Da lahko govorimo o zakonitem lobiranju³, ki je v skladu z ZIntPK, morajo biti kumulativno izpolnjeni naslednji pogoji:

- nejasen stik med lobirancem in registriranim ali neregistriranim lobistom oziroma predstavnikom interesne organizacije,
- namen vplivanja na odločanje znotraj javnega sektorja v zadevah javnega pomena, in
- vplivanje oziroma lobiranje se izvaja v interesu, imenu ali na račun določene interesne organizacije/pravne osebe zasebnega prava.

D. MNENJE IN ODLOČITEV KOMISIJE

Družbi ETI-PAR, d.o.o. in GORENJE PROJEKT, inženiring, d.o.o. imata položaj interesne organizacije, kot jo določa 17. točka 4. člena ZIntPK. Vplivanje v zvezi s projektom Izolski otok pa je mogoče opredeliti kot vplivanje na odločanje državnega organa in organa lokalne skupnosti o drugih zadevah. Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo ima namreč pristojnosti tako na področju razvoja in promocije turizma kot tudi investicijske politike in razvoja poslovnega okolja⁴. Občina pa v okviru opravljanja lokalnih zadev javnega pomena načrtuje prostorski razvoj, ter v skladu z zakonom opravlja naloge na področju posegov v prostor in graditve objektov. Ker gre za investicijo, ki bo omogočila razvoj mesta Izola, po mnenju komisije, lokalno okolje tovrstnih velikih projektov brez sodelovanja države ne more realizirati. V konkretnem primeru gre torej za razvoj turizma in posledično za sodelovanje tako

³ Sistemsko pojasnilo (SP 03/2011), str. 2.

⁴ http://www.mgrt.gov.si/si/delovna_podrocja/turizem/

države kot lokalne skupnosti, in so tako predstavniki slednjih (Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo ter Občine Izola) v konkretnem primeru dejanski lobiranci.

Z Občino Izola je bilo s strani Janeza Zemljariča, kot zakonitega zastopnika družbe Urbana prenova Izola d.o.o., podpisano pismo o nameri, s katerim se je določil skupni namen, da se pridobi investitorja in upravljavca ter formira skupno podjetje z ustanovitvijo družbe o javnem zasebnem partnerstvu, ki bo vodilo vse aktivnosti na območjih degradiranega industrijskega območja nekdanje ladjedelnice, tovarne Delamaris, avtokampa Jadranka in zalednih zemljišč. Obe podpisnici predmetnega pisma sta se strinjali, da se čim prej začne s potrebnimi postopki za sprejetje osnutka občinskega podrobnega prostorskega načrta. Glede na navedeno je po mnenju komisije treba izhajati iz same vsebine in namena slikov, ki je bil v konkretnem primeru jasno izražen z interesom po investiranju, konkretno izvedbi projekta Izolski otok. Gre za enega izmed večjih projektov reorganizacije območja, ne samo v Občini Izola, ampak v celotnem slovenskem merilu⁵. Navedeno pa potrjuje tudi dejstvo, da so se navezovali stiki na evropski ravni npr. z Evropsko investicijsko banko, zaradi dogovora o financiranju. Predvidena je celovita urbana revitalizacija degradiranih območij industrijskih kompleksov, s katero se bodo na podlagi prostorskega načrtovanja izboljšale predvsem funkcionalne, tehnične, prostorsko-oblikovalne, bivalne, demografske, gospodarske, socialne, kulturne in ekološke razmere v občini⁶. Ta namera pa kaže na vpliv na odločanje v zadevah javnega pomena, saj gre za sodelovanje tako države, konkretno Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, kot lokalne skupnosti, in sicer Občine Izola.

Vsi ti stiki so se izvajali v imenu družb ETI-PAR, d.o.o. in GORENJE PROJEKT, inženiring, d.o.o., ki imata položaj interesne organizacije, vendar na nezakonit način. Janez Zemljarič se namreč ni izkazal s pooblastilom imenovanih interesnih organizacij. V postopku je bilo ugotovljeno, da gre za osebo, ki ni vpisana v register lobistov, hkrati pa tudi ne sodi med zakonske izjeme.

Glede na določila ZIntPK, ima vsak funkcionar, uradnik na položaju ali drug javni uslužbenec pravico sprejeti lobistični stik, vendar mora pred tem preveriti:

- ali gre za registriranega lobista (register je dostopen na www.kpk-rs.si) ter zahtevati, naj mu predloži pooblastilo interesne organizacije, za katero lobira. Če lobist tega pooblastila nima, mora lobiranec stik zavrniti;
- ali gre za neregistriranega lobista in prav tako zahtevati, naj mu predloži pooblastilo interesne organizacije, za katero lobira (razen, če je to pooblastilo samoumevno, ker gre za zakonitega zastopnika ali izvoljenega predstavnika). Neprofesionalni lobist lahko lobira zgolj za interesno organizacijo, v kateri je zaposlen, je njen zakoniti zastopnik ali izvoljeni predstavnik, kar mora lobirancu na ustrezen način izkazati. Če ugotovi, da neregistrirani lobist poskuša lobirati za "treljo" interesno organizacijo, je lobiranec takšen stik dolžan zavrniti in o tem poročati komisiji.

Lobiranec ima vedno pravico zavrniti stik z lobistom. Lobiranec ima dolžnost zavrniti stik z osebo, če poskuša lobirati posameznik, ki ne izpolnjuje zakonskih pogojev oziroma ni lobist, izkazuje pa namero lobirati za interesno organizacijo. Prav tako zakon od lobirancu izrecno zahteva, da zavrne stik z lobistom in o poskusu vplivanja poroča komisiji, če oceni, da so stiki iz prejšnjega odstavka nezakoniti ali v nasprotju z namenom⁷ ZIntPK.

Iz zbranega dokaznega gradiva izhaja, da je Dijana Madžarac privolila v stik z Janezom Zemljaričem brez predhodne identifikacije posameznika, ker ji je bil poznan. V nadaljevanju pogovora ni zahtevala ne predložitve pooblastila niti ni stika zavrnila. Obrazložila je, da je na podlagi predložene mape, v kateri je bila predstavitev projekta, sklepala, da je zakoniti zastopnik družbe Gorenje Projekt d.o.o. Stik je dojela kot lobističen in ga kot takega tudi prijavila komisiji.

Po mnenju komisije takšno ravnanje ni v skladu z določbami ZIntPK, ki govorijo o dolžnosti identifikacije lobista in o prijavi prepovedanih ravnanj lobistov. Ravnanje Dijane Madžarac tako v konkretni situaciji ni bilo ustrezno. Zakon

⁵ Projekt Urbane prenove Izola, Projektna naloga, str. 13.

⁶ idem.

⁷ Namen ZIntPK pa je opredeljen v prvem členu: krepitev delovanja pravne države, integritete in transparentnosti javnega sektorja ter preprečevanje korupcije in preprečevanje in odpravljanje nasprotja interesov.

namreč od lobiranca izrecno zahteva, da zavrne stik z lobistom in o poskusu vplivanja poroča komisiji, če oceni, da so stiki nezakoniti ali v nasprotju z namenom ZIntPK. Ob tem še komisija dodaja, da sklepanje o tem, da je Janez Zemljarič zakoniti zastopnik Gorenje Projekta d.o.o., ne vzdrži resne presoje. Iz posredovanih pojasnil namreč izhaja, da ji je bil poznan, kar pomeni, da je poznala oziroma se zavedala njegovega statusa (npr. zaposlen, upokojen). Poleg navedenega pa je družba Gorenje Projekt d.o.o. znana v slovenskem poslovnem prostoru, ime firme in zakonitega zastopnika pa se tudi večkrat pojavlja v medijih.

E. POJASNILO O DOLŽNEM RAVNANJU OSEBE

Dijana Madžarac (javna uslužbenka na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo) bi bila dolžna pred privolitvijo v lobistični stik preveriti, 1. ali gre za registriranega lobista (register je dostopen na www.kpk-rs.si) ter zahtevati, naj ji predloži pooblastilo interesne organizacije, za katero lobira, 2. ali gre za neregistriranega lobista in prav tako zahtevati, naj ji predloži pooblastilo interesne organizacije, za katero lobira. Če lobist tega pooblastila ni imel, bi morala stik zavrniti in o tem poročati komisiji. Dolžnost lobirance je torej zavrniti stik z osebo, če poskuša lobirati posameznik, ki ne izpolnjuje zakonskih pogojev oziroma ni lobist, izkazuje pa namero lobirati za interesno organizacijo in o poskusu obvestiti komisijo.

Vsi subjekti javnega, pa tudi zasebnega sektorja, so ves čas delovanja dolžni slediti ne samo posameznim zakonskim normam, temveč tudi namenu in ciljem zakonov. ZIntPK stremi h krepitvi integritete, zaupanju v pravni red oziroma pravno državo ter preprečevanju korupcije. Namen zakona je torej celovito zagotavljanje visoke ravni učinkovitosti pri preprečevanju korupcije, krepitev transparentnosti in dvig integritete, kar so temeljni pogoji za zakonito, uspešno, pregledno, smotno in pošteno delovanje države in lokalnih skupnosti, zato bi te cilje morali zasledovati vsi. Etično delovanje in zgled, ki ga s svojim ravnanjem postavijo javni uslužbenci, krepita integriteto javnega sektorja. Od javnih uslužbencev se pričakuje zakonito in odgovorno ravnanje.

Komisija na koncu poudarja, da je namen regulacije lobiranja zgolj v tem, da se s poročanjem o nejavnih stikih zagotovi transparentnost nejavnih vplivov. Spoštovanje regulacije lobiranja torej privede do kakovostnejšega dela javnih oblasti, da bi sledile javnemu interesu.

POUK O PRAVNEM SREDSTVU

Zoper te ugotovitve je dopusten upravni spor. Tožba se lahko vloži pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva ulica 33, 1000 Ljubljana, v roku 30 dni od vročitve teh ugotovitev.

Boris Stefanec
PREDSIEDNIK

Vložiti:

- zbirka dok. gradiva.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA GOSPODARSKI RAZVOJ IN TEHNOLOGIJO

Kotnikova ulica 5, 1000 Ljubljana

T: 01 400 36 00, 01 400 33 11

E: gp.mart@gov.si

www.mart.gov.si

REPUBLIKA SLOVENIJA

KOMISIJA ZA PREPREČEVANJE

Dunajska 56 1000 Ljubljana

Komisija za preprečevanje korupcije
Dunajska cesta 56
1000 Ljubljana
anti.korupcija@kpk-rs.si

Projeto:	28-12-2017	22025
Številka zadeve:	06233-1/2016-66	
V veščini:		

Datum: 27. 12. 2017

Zadeva: **Osnutek ugotovitev Komisije za preprečevanje korupcije**

Zveza: Številka: 06233-1/2016-66 in 73 z dne 4. 12. 2017

Spoštovani,

dne 6. 12. 2017 sem prejela vaš dopis, v katerem ste mi v izjavo posredovali osnutek ugotovitev Komisije za preprečevanje korupcije o posameznem primeru (številka 06233-1/2016-66 22025), ki so bile sprejete na 35. seji senata komisije, dne 30.11.2017. V postavljenem roku vam skladno z vašim pozivom pošiljam svojo izjavo o navedbah iz omenjenega osnutka.

Iz osnutka ugotovitev o posameznem primeru, ki ste mi ga posredovali, izhaja, da naj bi s tem, ko dne 30. 8. 2016 nisem odklonila stika z Janezom Zemljaričem na temo projekt Izolski otok, kršila drugi odstavek 69. člena in tretji odstavek 71. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11 – uradno prečiščeno besedilo, v nadaljevanju: »ZIntPK«) ter da naj bi s tem, ko Komisiji za preprečevanje korupcije (v nadaljevanju: »komisija«) nisem prijavila Janeza Zemljariča, ki ni vpisan v register lobistov v skladu z 58. Členom ZIntPK, kršila prvi odstavek 71. člena ZIntPK.

Sporočam vam, da je osnutek ugotovitev nepravilen in obremenjen s kršitvami pravil ZIntPK ter Zakona o splošnem upravnem postopku. Zaradi navedenega je dejansko stanje v osnutku ugotovitev zmotno in nepopolno ugotovljeno, kar pojasnjujem:

- kot javna uslužbenka na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo, na delovnem mestu vodje Službe za evropske zadeve in mednarodne odnose, sem neposredno odgovorna ministru in minister je moj neposredni vodja in odredbodajalec;
- sestanka, katerega vsebine predhodno nisem poznala, sem se udeležila po navodilu ministra in tako stika z gospodom Zemljaričem, ki ni prihajal na obisk k meni, nisem nikakor mogla odkloniti; na sestanku pri ministru sem sedela kot javna uslužbenka;
- ker sestanka nisem jaz sklicala, niti se zanj dogovorila, niti nisem bila predhodno seznanjena o vsebini in sem bila udeležena le po navodilu ministra, nisem bila v vlogi lobiranca, tudi če bi šlo za lobiranje;
- ker nisem bila v vlogi lobiranca, nisem podala samostojne prijave na kateremkoli obrazcu;
- prijavo o lobističnem stiku z gospodom Zemljaričem, ki je bila dne 30. 8. 2016 poslana na KPK, je za ministra Zdravka Počivalška, Evo Štravs Podlogar in zame skupaj napisala oseba v kabinetu, ki takšne zadeve vedno ureja; prosili so me, da se samo podpišem na koncu obrazca, da potrdim, da sem bila udeležena na sestanku.

Dodatno pojasnujem, da je dejansko stanje v osnutku ugotovitev zmotno oziroma nepopolno ugotovljeno:

1. saj komisija ni pravilno ugotovila oziroma sploh ni ugotavljala, v imenu oziroma na račun katere interesne organizacije je zadevna oseba v resnici predstavljala idejo o projektu »Izolski otok« ter ali je morebiti smela lobirati v imenu in za račun takšne interesne organizacije kot njen zakoniti zastopnik ter ali je pri zadevnih sestankih sploh šlo za lobiranje v smislu ZIntPK;
2. iz ugotovitev komisije izhaja tudi, da naj bi gospod Zemljarič (točka B,b) v pojasnilu KPK navedel, da naj bi se imenovala skupina, katere člani za stike naj bi bili Zdravko Počivalšek, Eva Štravs Podlogar in jaz. To nikakor ne drži, nobena skupina, kot je meni znano, se ni formirala za ta projekt ali kakršnokoli sodelovanje z gospodom Zemljaričem. Osebo nisem in nisem bila v nobeni tozadevni skupini;
3. osnutek je izdelan na podlagi postopka, ki je obremenjen s kršitvijo pravice stranke do izjave, kršitvijo načela zaslišanja stranke (9. člen ZUP v povezavi z 22. členom Ustave RS (enako varstvo pravic)) ter absolutno bistveno kršitvijo pravil postopka iz 3. točke drugega odstavka 237. člena ZUP, ker mi komisija ni omogočila prisotnosti ob razgovorih oziroma zbiranju dokaznega gradiva, v posledici pa mi ni bila dana možnost aktivne udeležbe pri ključnih procesnih dejanjih postopka, ki je vodil do izdaje osnutka vaših ugotovitev.

Slednje je v konkretnem postopku pomembno zlasti zato, ker je z vidika ugotovitev komisije ključnega pomena prav razjasnitev vprašanja, v imenu katere interesne organizacije je Janez Zemljarič na zadevnem sestanku predstavljal idejo o projektu »Izolski otok«, kakšna je bila vsebina njegovih stikov z mano in v kakšni vlogi sem se na sestanku sploh znašla.

Iz osnutka, ki ste mi ga posredovali, hkrati izhaja, da komisija svoje ugotovitve v pomembnem delu opira prav na informacije, ki jih je zbrala od navedene osebe. Zato gre pri zbiranju dokaznega gradiva preko navedene osebe vsekakor za ključno procesno dejanje dokaznega postopka. Ker mi komisija ni omogočila prisotnosti ob razgovorih oziroma zbiranju dokaznega gradiva preko navedene osebe, mi torej ni bila dana možnost aktivne udeležbe pri enem od ključnih procesnih dejanj postopka, ki je vodil do izdaje osnutka vaših ugotovitev. Zaradi tega je postopek obremenjen z absolutno bistveno kršitvijo pravil, navedenih v 3. točki zgoraj.

Poudarjam, da sem se na sestanku z gospodom Zemljaričem znašla izključno po navodilu ministra in da nikakor nisem bila v vlogi lobiranca, tudi če bi šlo za lobiranje.

S spoštovanjem,

Dijana Madžarac
vodja Službe za evropske zadeve in
mednarodno sodelovanje

